

Ostermanns Forslag: At der til den af Udvalget foreslaaede anden nye Paragraph føies følgende Passus: „Foraavidt en Jordbruger i Kjøbstaden ikke driver anden borgerlig Næring, bør han aldeles fritages for at ansættes til Næringskat, ligesom der ved Paaligningen i det Hele bliver at tage billigt Hensyn til det Skattebeløb, som han udreder af sit Hartkorn.“

Ordføreren: I det vi gaae over til Behandlingen af denne Paragraph, eller rettere sagt, af de 2 Paragrapher, som Udvalget har foreslaaet skulde træde iftedeffor Udkastets § 9, vil jeg tillade mig at komme tilbage til et Punkt, som allerede har været berørt et Par Gange under den foregaaende Discussion, men som jeg troer vil finde sit rette Sted her. Det er nemlig det, at den hele Beregning over det Skattebeløb, som i Fremtiden skal udredes, hvorpaa Lovudkastet har støttet sig, og hvortil Udvalgets Fleertal ogsaa har holdt sig, gaaer ud fra den Forudsætning, at der i Fremtiden skal gives Kjøbstaderne Erstatning for de Indquarteringspræstationer, som de yde, ikke alene foraavidt en saadan Erstatning er fassat i Fdng. af 15 Novbr. 1816, men ogsaa foraavidt angaaer de Gjenstande, der ere nævnte i bemeldte Forordning som saadanne, for hvilke Kjøbstaderne ikke skulde have nogen Betaling. Disse Gjenstande ere navnlig specificerede nærmest i den 2de Paragraph i Forordningen af 15de Novbr. 1816 — nemlig Localer til Sygehuse, til Opbevaring af forskjellige militære Requisitioner, Staldforholdigheder o. s. v. Alleerede tidligere have Kjøbstaderne af de Renter, som udredes af det saakaldte Indquarteringsfond, til deels faaet Betaling for disse Gjenstande, men det er nu tilstgjet, at de for Fremtiden skulle have fuld Betaling for disse Præstationer, hvilket ogsaa er forudsat i det Forslag til Finantsloven for dette Aar, som foreligger den ærede Forsamling, idet der deri er optaget det til dette Niemed fornødne Beløb. Udvalget har imidlertid, saaledes som det er udtalt i Betænkningen Pag. 9, anseet det for nødvendigt, at der gives Kjøbstaderne en Sikkerelse for, at de virkelig i Fremtiden faae denne Betaling saa fuldstændig, som det er tilstgjet at give den, og da man har anseet det for

tvivlsomt, om det vilde være tilstrækkeligt betryggende for Kjøbstaderne, at en saadan Udtalelse alene finder Sted i de aarlige Finantslove, hvorved Kjøbstadernes Adgang til at faae denne Betaling i ethvert Tilfælde skulde gjøres afhængig af en aarlig tilbagevendende Beslutning af Rigsdagen, saa har man troet, at det vilde være rigtigt, at der, samtidigt med, at den nærværende Lov træder i Kraft, tillige gives en særlig Lovbestemmelse, som udtaler, at Kjøbstaderne skulde have den her omhandlede Betaling for disse Præstationer. Denne Lovbestemmelse vil jo vel kunne blive vedtagen i Forbindelse med de Lovbestemmelser, som vistnok forestaae med Hensyn til Reguleringen af det hele Indquarteringsvæsen; men dersom det ikke skulde være muligt, hvad der ikke er sandsynligt, at man skulde kunne faae denne Sag ordnet, inden denne Lov efter det foreliggende Forslag skulde træde i Kraft, saa vil det dog i ethvert Tilfælde være rigtigt, at en saadan mere speciel Lovbestemmelse som den, jeg her har antydnet, emanerer; da man imidlertid har troet, at det nærværende Lovforslag, som egentlig kun angaaer Bestemmelser om en Beskatning, mindre vel egnede sig til at optage en saadan Bestemmelse om en Betaling, saa antog man, at det var bedre, at det blev gjort til Gjenstand for en særlig Lov, og har derfor forventet, saaledes som udtalt i Motiverne paa det omhandlede Sted, at Regjeringen vilde betimeligt forelægge Forsamlingen et Udkast i den Retning.

Da den Afstemning, som har fundet Sted de foregaaende Dage, bestemt har antydnet den Retning, hvori den ærede Forsamling vil gaae med Hensyn til de Paragrapher, som ville være tilbage af Udkastet, saa skal jeg ikke opholde den ærede Forsamling med videre at gaae ind paa at motivere dem, saa meget mere som det Fornødne i den Henseende allerede er fremsat under de foregaaende Paragrapher. Jeg skal derfor blot indfranke mig til, med et Par Ord at omtale de to Subamendements, som ere stillede til de foreliggende Paragrapher. Det første er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 2det District (Bregendahl) og gaaer ud paa, at der i de første af Udvalget foreslaaede nye